

תת"ע 6999/03/19 - מדינת ישראל נגד פארס אבו רוכן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6999-03-19 מדינת ישראל נ' פארס אבו רוכן
תיק חיצוני: 95500351655

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	פארס אבו רוכן

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

הנאשם טוען כי מעולם לא קיבל את הזימון להישפט, כי אישור המסירה לקוי וכי בפיו טענות הגנה כבדות משקל. לשם תמיכה בדבריו מצרף הנאשם תצהיר מטעמו.

המאשימה מתנגדת לבקשה כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" ולפיכך הדבר מהווה הזמנה כדין.

דין הבקשה להידחות.

בחנתי את אישור המסירה ומצאתיו מספק לצורך ביסוס חזקת המסירה. שם פקידת הדואר "סיואר" צוין באופן ברור כמו גם תאריך המסירה (7.2.19) וחתימתה. במקרה זה, בו דבר הדואר נשלח לכתובתו הרשומה, לרבות מספר ת"ד, ברור הוא כי לא היה צורך לערוך ביקור במענו של הנאשם לצורך הזמנתו, שכן דבר הדואר הושאר, לכאורה, בתא הדואר.

לאור האמור, לא די בטענה כללית של היעדר מסירה ויש לתמוך הדברים בראיות ובחומר ממשי. הלכה ידועה היא "כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פסקה 35 (25.3.2018)).

בנוסף, הבקשה ובה כפירה כללית בעבירה אינה מעלה חשש לעיוות דין. יפים לעניין דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת

(נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכויי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישושה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראייתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

כן ר' רע"פ 9019/17 מקסים סדובוי (19.12.17):

"משנמנע המבקש מלפרט בפני בית המשפט לתעבורה את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו הכללית כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט".

מעבר לדרוש אציין, כי לטעמי, דברים אלה נכונים במיוחד בענייננו, שעה שכתב האישום מבוסס על עבודת שומרי הדרך. קרי, המדובר בעבירה המתועדת לכאורה באמצעות מצלמה. לטעמי, במקרה זה, היה על המבקש לפעול לקבלת הסרטון ולהצביע במפורש על הכשלים העולים מן הסרטון, על מנת לבסס טענות בדבר חשש לעיוות דין.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשע"ט, 20 יולי 2019, בהעדר הצדדים.